

Zwanger zijn is verwachten.....

Vorige week had Piet Linders het in zijn overweging naar aanleiding de lezing over Johannes de Doper het over leven. Vandaag sluit het evangelie van Lucas daarbij aan. Want zwanger zijn is leven verwachten, leven voelen, leven ervaren. En deze zondag koppelen we dit thema aan het thema 'suiker, een zoete belofte'.

In deze adventstijd zijn we in verwachting van kerstmis. Een kind dat geboren wordt en niet zomaar een kind. Dit kind geeft ons menselijk leven een ander aanzien. Zijn komst was niet zomaar! God zag nl. dat het niet goed was. Onlangs had ik een gesprek met mensen over schepping en goed en kwaad.

Daarin sprak een theoloog: God heeft het kwaad niet geschapen maar toen Hij de schepping liet ontstaan werd duidelijk dat zaken soms anders lopen dan gedacht. Er gebeuren dingen die niet lopen zoals het moet en dan scheidt God opnieuw, zoals Hij constant scheidt.

Daarvoor heeft God telkens weer mensen nodig. Mensen als Maria die bereid zijn mee te werken aan nieuwe stappen op weg naar een wereld waarin alles en allen tot hun recht komen. Maria, een jonge meid, wellicht een gelovige Joodse vrouw die ook ziet dat het niet zo goed gaat met de wereld om haar heen, voelt zoals wellicht veel moeders dat voelen: dit wordt een bijzonder kind.

Of zoals een moeder laatst tegen mij zei: we hadden een naam voor onze zoon maar opeens midden in de nacht schrok ik wakker en als een lichtflits schoot door mij heen: de gekozen naam is niet de juiste. Onze zoon moet die naam dragen.

Wellicht is dat bij de naamskeuze van Jezus ook zo gegaan bij Maria en Jozef.

En ze kregen een speciaal kind, een buitenbeentje zouden we nu al snel zeggen en wellicht was dit kind dat ook wel. Maar de verwachting van Maria dat dit een speciaal kind zou worden is wel uitgekomen. De wereld was nadien, was na die geboorte nooit meer hetzelfde..... althans dat was de bedoeling maar Dat kleine kind, dat bijzondere kind heeft ons iets gebracht ... iets geleerd Iets voorgedaan Hoe wij die wereld mooier, beter, menswaardiger konden maken Hebben wij dan niets begrepen? ... en zijn wij daarom dan nu weer in verwachting Afwachting van Kerstmis?... zouden wij nu dan eindelijk begrijpen????

In verwachting zijn ook de mensen in Nicaragua die deze adventstijd centraal staan. Zij verwachten van ons dat wij onze verantwoordelijkheid nemen. Suiker, een zoete belofte, is het thema van deze viering. Ja, een zoete belofte voor wie? In ieder geval NIET voor hen die zorgen voor alle zoetheid op onze tafels. In ieder geval niet voor hun kinderen die omdat hun ouders op de suikerrietplantages moeten werken, nou ja werken, zeg maar liever uitgebuit worden, niet naar school kunnen omdat ze het stukje land thuis moeten bewerken zodat ze iets te eten hebben.

Zij zijn in verwachting, in afwachting van de geboorte van eerlijke handel, eerlijke prijzen, rechtvaardige en menswaardige behandeling Op toekomst voor henzelf en hun kinderen opdat zij straks niet als hun ouders uitgebuit en onder menonwaardige omstandigheden ook op de suikerrietplantages moeten gaan werken en met 35 jaar 'op' zijn , afgeschreven en 'doodziek'.

En de vraag blijft: wij: waarvan zijn wij in verwachting? Wat verwachten wij? Durven wij als Maria destijds onze verantwoordelijkheid te nemen? Verwachten wij überhaupt van dit Kerstfeest nog wel iets of ... is het zoals dat van vorig jaar en de jaren ervoor en maken we ons vooral druk om de entourage er om heen: een mooie kerstboom, onze kleren die we aan zullen doen, onze zoetheid die we in grote hoeveelheden verorberen en ons kerstdiner ...

Durven wij bij al die gezelligheid ook al is het maar één moment stil te staan bij de suikerrietkappers in Nicaragua en te beseffen dat zonder hun inzet onze maaltijd wellicht er veel kariger uit zou zien?

Mag het ons, enkele dagen voor de bevalling, gegeven zijn dat gevoel van in verwachting zijn te ervaren en te beseffen dat als wij dat kind van Bethlehem niet in ons geboren laten worden Kerstmis een leeg feest zal worden en dat verwachtingen niet uitkomen: niet voor ons, niet voor de mensen in Nicaragua, niet van God die ook in 2014 herschept maar daarvoor ons nodig heeft.

In verwachting zijn Een mooi gevoel

In verwachting zijn Schept verwachtingen

In verwachting zijn Mag over enkele dagen het Kind in ons geboren worden. God schept, herschept alleen in en door ons!

Alleen wij kunnen in navolging van dit kind de wereld mooier maken, meer menswaardiger, meer heel Want wij, ja wij hier bij elkaar ... wij zijn zijn handen, zijn voeten, zijn ogen en zijn oren ... door ons herschept God en kan wat krom is recht worden iets waartoe Johannes de vorige week ons al opriep. Dat het zo mag zijn.